

[Harald Jensen.]

der ogsaa bør ordnes ved en tidssvarende Lærlingelov. Nu foregaar Undervisningen væsentligst efter Arbejdstidens Ophør om Aftenen. Der staar i Lovforslaget, at den skal sluttet senest Kl. 9, ligesom vi kender det fra den nuværende Lov, men jeg tror, det vilde være rimeligt at indsætte i Loven en Bestemmelse om, at Undervisningen sluttet senest Kl. 6, saaledes at man gjorde Undervisningen til et naturligt Led i selve Uddannelsen, ved at Undervisningen kom til at falde i selve Arbejdstiden. Det Udbytte, som de unge Mennesker kunde drage af Undervisningen, vilde da ogsaa blive større, naar den foregik i Dagtimer, end nu, da den foregaar i Aftentimer efter Arbejdstidens Ophør.

Det er ikke blot Socialdemokraterne, som er Tilhængere af, at Undervisningen skal sluttet senest Kl. 6. Der blev til et af de Udvalg om Lærlingeloven, som tidligere har været nedsat, sendt en Skrivelse fra „Kirkelig Ungdomsforening“, en grundtvigiansk Organisation, en Skrivelse, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere lidt — den har været offentliggjort tidligere og er fremkommet i en tidligere Betænkning fra Lærlingevalget. Vedkommende Formand skriver:

„Dels gennem mit Arbejde som Leder af „Kirkelig Ungdomsforening“ og dels som Kontorist paa et stort Handelskontor har jeg haft rig Lejlighed til paa nært Hold at se, hvordan Lærlinges — saavel mandlige som kvindelige — Tilværelse former sig; til Trods for den lille Løn, de oppebærer, er deres Dag adskilligt mere anstrengende end vi ældres; naar vi andre gaar hjem, maa de besøge Posten, alt imens de sluger Resten af deres daggamle Smørrebrød, for at kunne naa nogenlunde rettidigt til det Kursus, som Firmaet betaler for dem; altsaa, de unge Mennesker, som netop er i en Alder, hvor de trænger til styrkende Mad og rigelig Søvn, har en Arbejdsdag, der er ca. 3 Timer længere end vor. Jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa dette Misforhold, for om muligt — ved Lov — at faa fastslaet, at Kursus-Uddannelsen kommer til at ligge indenfor Normalarbejdsdagen for Lærlinges Vedkommende.“

Det var Formanden for den grundtvigske kirkelige Ungdomsforening i København, som har det Syn paa Sagen, at Undervisningen afgjort bør ligge i Dagtimerne. Og vender vi os til „Kristelig Forening for unge Mænd“ og „Kristelig Forening for unge Kvinder“, som jo ikke er særlig soci-

aldemokratiske Organisationer, har de ogsaa samme Syn, idet de overfor Udvalget har gjort opmærksom paa, at den tekniske Skoleundervisning om Aftenen er urimelig og forhindrer de unge Menneskers fysiske og aandelige Udvikling.

Derfor er det et Spørgsmaal af den Art, at jeg tror, vi bliver nødt til at drøfte det indgaaende i det Udvalg, som formodentlig bliver nedsat, saaledes at vi en Gang for alle kan komme til en Løsning af dette Spørgsmaal og faa den tekniske Skoleundervisning og Handelsskoleundervisningen henlagt til Dagtimer. Det er jo saaledes, at Undervisningen gør Arbejdsdagen længere, og det er selvfølgelig urimeligt at gøre Arbejdsdagen længere for de yngste indenfor et Fag.

Et andet Spørgsmaal, som bør tages op, er Spørgsmaalet om Lærlingenes Ferie. De fleste Handelslærlinge faar frivilligt af deres Principaler Ferie, medens Haandværkslærlingene yderst sjældent faar det, og der burde derfor utvivlsomt ved Lov sikres de unge Mennesker under 18 Aar en Ferie. Det er slet ikke noget nyt i dansk Lovgivning at sikre Ferie. I Henhold til Loven af 1921 om Retsforholdet mellem Husbond og Tyende har Tyende Ret til 6 Søgnedages Ferie, og Tyendet bestemmer selv, om disse 6 Søgnedages Ferie skal være samlet eller deles over hele Tjenesteaaaret. Det forekommer mig, at der er samme gode Grund, ja, maaske endnu mere Grund til at sikre Byungdommen Ferie.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil knytte et Par Bemærkninger til, det drejer sig om Lovforslagets § 11, der indeholder Regler om Svende- og Læreprøvers Aflæggelse og om den Erstatning, der i givet Tilfælde kan faas. Der staar saa, at man ikke kan anlægge Sag ved Voldgiftsretten, medmindre der fra Lærlingens Side fremsættes Krav herom inden et halvt Aar efter Læretidens Udløb. Det er en ny Bestemmelse, der er indsat, ogsaa efter Arbejdsgiverforeningens Ønske. I den nu-gældende Lov staar der intet om, hvornaar saadant Krav skal fremsættes.

Desværre er der adskillige Lærlinge, som Dagen efter, at de faar udlært, bliver arbejdsløse, det kender man i alle Virksomheder, og med de Erhvervsforhold, vi har i Øjeblikket, kan de komme til at gaa et helt, maaske halvandet, maaske to Aar, før de faar Beskæftigelse indenfor Faget, og før de overhovedet bliver klare over, hvorvidt de kan noget eller ej. Det er derfor urimeligt at bestemme, at et halvt Aar efter Læretidens Udløb ophører deres